

COMPROMIS DES BELGES werd op 16 maart 1929 afgesloten tussen 11 Vlaamse en 14 Waalse volksvertegenwoordigers, allen socialisten, o.w. E. Vandervelde, en vormde de basis van het naderhand in de Belgische Werklieden Partij opgestelde taalprogramma. Het was voorbereid door C.

Huysmans, die zijn partijgenoot J. Destrée voor zijn standpunt had kunnen winnen, en hiermee een aantal Waalse socialisten. Aan de basis lag de aanvaarding van het territorialiteitsprincipe, waarvan ook de taalwetgeving van de jaren dertig uitging, en de veroordeling van de tweetaligheid. Verdere belangrijke punten waren de decentralisatie van de staatsdiensten in Vlaamse en Waalse afdelingen; de uitwerking van een speciaal statuut voor de Brusselse agglomeratie naar eigen goeddunken; de betekenis van de provinciale en gemeentelijke autonomie voor de bepaling van de officiële taal der inwoners. Op het compromis werd door de meeste flaminganten positief gereageerd, met reserves voor deze twee laatste bepalingen.

MIEKE CLAEYS-VAN HAEGENDOREN